Przystanek historia

https://przystanekhistoria.pl/pa2/teksty/23164,Pokojowa-przebudowa-ustrojowa-Wybory-4-czerwca-1989-r-na-lamach-poznanskiej-pras.html

IPN Po 764/11
KW/1a

3

Komitet Obywatelski Solidarność w Poznaniu

Poznań, 1989-04-16

Uchwała nr Komitetu Obywatelskiego "Solidarność" w Poznaniu

ARTYKUŁ

„Pokojowa przebudowa ustrojowa”? Wybory 4 czerwca 1989 r. na łamach poznańskiej prasy niezależnej

OKRES HISTORYCZNY

(1980-1990) Epoka Solidarności

Autor: PRZEMYSŁAW ZWIERNIK 05.06.2023

Wydarzenia 1989 r. były przedmiotem licznych artykułów, analiz i komentarzy na łamach prasy wydawanej poza cenzurą. Duże zainteresowanie budziły m.in.

rozmowy Okrągłego Stołu, wybory parlamentarne 4 czerwca oraz różne aspekty transformacji ustrojowej.

Komentarze i oceny czerwcowych wyborów publikowano w prasie niezależnej już podczas obrad Okrągłego Stołu (zanim jeszcze oficjalnie ogłoszono ich formułę), w okresie kampanii wyborczej i po 4 czerwca 1989 r.

Głosy sceptyków

Na przykład Jacek Kubiak na łamach „Obserwatora Wielkopolskiego” – pisma NSZZ „Solidarność” – zauważył, że dla jednych będą one „najbardziej demokratycznymi wyborami, jakie kiedykolwiek odbyły się w cieniu Kremla”, a według ocen innych mogą przerodzić się w kolejną farsę wyborczą, ponieważ nie jest możliwe zorganizowanie niezależnej opinii publicznej w tak krótkim czasie. W efekcie wchodzenie na drogę demokracji odbywało się „bez fanfar i bez euforii”, a w szeregach opozycji pogłębiały się rozłamy.

Ulotka wyborcza kandydatów KO „Solidarność” z terenu województwa leszczyńskiego (IPN)

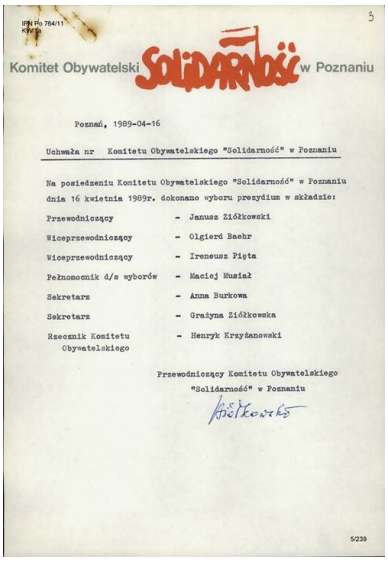

IPN Po 764/11
Kopia

3

Komitet Obywatelski SOLIDARNOŚĆ w Poznaniu

Poznań, 1989-04-16

Uchwała nr Komitetu Obywatelskiego "Solidarność" w Poznaniu

Na posiedzeniu Komitetu Obywatelskiego "Solidarność" w Poznaniu dnia 16 kwietnia 1989r. dokonano wyboru prezydium w składzie:

Przewodniczący - Janusz Ziółkowski
Wiceprzewodniczący - Olgierd Baehr
Wiceprzewodniczący - Ireneusz Pięta
Pełnomocnik d/s wyborów - Maciej Musiał
Sekretarz - Anna Burkowa
Sekretarz - Grażyna Ziółkowska
Rzecznik Komitetu Obywatelskiego - Henryk Krzyżanowski

Przewodniczący Komitetu Obywatelskiego "Solidarność" w Poznaniu

Ziółkowski

5/239

Uchwała KO „Solidarność” w Poznaniu w sprawie wyboru przedstawicieli prezydium komitetu (Kolekcja Fundacji „Wielkopolskie Archiwum Solidarności”, IPN)

Z kolei A. Wildecki [Bogusław Bakuła] – również na łamach „OW” – pisał, że „większość z nas będzie głosowała na program Komitetu Obywatelskiego i na jego kandydatów. A przecież nierozwagą i uzurpacją byłoby twierdzić, że jest to jedyny dobry program, wychodzący ze środowisk opozycyjnych”. Autor przypomniał, że wśród niezależnych kandydatów są również członkowie KPN, a także członkowie „S” kandydujący z list ZSL i SD. Jednak KO „S” niechętnie popierał zarówno ludzi spoza jego grona jak i programy, które oni reprezentowali. Tymczasem wejście tych osób Sejmu spowodowałoby sytuację, że w Poznaniu sukces opozycji byłby większy, a opozycja miałaby „szansę wygrać więcej niż gdziekolwiek indziej”.

> „nie przystąpimy do wyborów, których celem jest zalegalizowanie władz i nadanie Sejmowi pozorów demokratycznego parlamentu”

Jednoznacznie krytyczne stanowisko wobec przygotowywanych wyborów zajmowali natomiast publicyści „Głosu Poznańskich Liberałów” wydawanego przez Liberalno-Demokratyczną Partię „Niepodległość”. Partia ta wezwała bowiem do bojkotu tych wyborów. Zostało ono zawarte w „Deklaracji ugrupowań i organizacji niepodległościowych” podpisanej przez LDP „N”, „Solidarność Walczącą”, Ruch Katolickiej Młodzieży Niepodległościowej i Międzyzakładowy Robotniczy Komitet „Solidarności”. Bojkot wyborów zadeklarowała również „Solidarność Walcząca”: „nie przystąpimy do wyborów, których celem jest zalegalizowanie władz i nadanie Sejmowi pozorów demokratycznego parlamentu”. W ocenie tej organizacji opozycja powinna była dążyć do wolnych, pięcioprzymiotnikowych wyborów. „Nie chodzi o to, aby w negocjacjach wytargować dodatkowe fotele. To społeczeństwo – jedyny suweren – w wolnych, demokratycznych wyborach musi zadecydować kto ma rządzić. Odstępstwa od tej zasady nie uzyskają naszej akceptacji” – pisał Stefan Bobrowski [Maciej Frankiewicz] przedstawiając stanowisko „SW”. Pomimo tych jednoznacznych deklaracji na łamach pisma „Solidarność Walcząca” prezentowano kandydatów KO „S” w Poznaniu. Deklarowano również, że mimo wzywania bo bojkotu „SW” nie będzie występować przeciwko tym, którzy zdecydowali się wziąć udział w wyborach. Do nich skierowany został też apel o wybieranie kandydatów niezależnych i skreślanie pozostałych, czyli popieranych przez władze PRL.

Wyniki „bliskie ideału”

Okazało się jednak, że wynik wyborów 4 czerwca 1989 r. był zaskoczeniem nawet dla organizacji, które je zbojkotowały. Na łamach „Solidarności Walczącej” szef poznańskiego oddziału podziękował tym, którzy zbojkotowali wybory i tym „którzy nie akceptując naszej postawy, głosowali na kandydatów «Solidarności» lub niezależnych i skreślali wszystkich pozostałych – zwłaszcza z listy krajowej” . Z kolei w zamieszczonym komentarzu stwierdzono, że zwycięstwo „Solidarności” było „większe niż się tego, chyba wszyscy, spodziewali”, a wyniki „bliskie ideału”. Społeczeństwo jednoznacznie opowiedziało się więc za „Solidarnością”, natomiast niska frekwencja (62% uprawnionych) świadczyła o utrzymującej się nieufności do rządu i części decyzji kierownictwa związku. Zdaniem autora, na przeszkodzie całkowitego sukcesu stanęła wypowiedź Wałęsy i niektórych przywódców „S”, aby nie skreślać wszystkich kandydatów z listy krajowej. Przyczyną takiego stanowiska była obawa „zbyt wysokiego zwycięstwa, a przede wszystkim usunięcia ludzi takich jak Kiszczak i Rakowski”. W innym komentarzu zamieszczonym też na łamach „Solidarności Walczącej” postępowanie kierownictwa związku i sytuację po wyborach nazwano samoograniczającą się demokracją. Tymczasem wyborcy jednoznacznie opowiedzieli się za „S” i przeciwko PZPR. Tę wolę należało uszanować, a zamiast tego podjęto negocjacje umożliwiające zmianę wyniku głosowania.

Z kolei J. Kubiak – na łamach „OW” – pisał: „Mylili się radykałowie. Ostrzegali, że wybory te będą legitymacją systemu, że «ekstremiści ugody» spod znaku Lecha Wałęsy, godząc się na kompromis okrągłego stołu i na niedemokratyczne wybory, utrwalają system komunistyczny”. Tymczasem 4 czerwca zaczęła się w sposób nieodwołalny era postkomunistyczna w Polsce. Zdaniem autora nie sprawdziły się także rachuby władz, które były przekonane, że większość wyborców zagłosuje według starych przyzwyczajeń i poprze jej kandydatów. Nie w pełni sprawdziły się również nadzieje przywódców „S” liczących na zbudowanie bazy społecznej „dla

idei kompromisu społecznego i pokojowej przebudowy ustrojowej”. Zdaniem Kubiaka sukces „Solidarności” ujawnił groźbę dezintegracji i rozpadu ruchu opozycyjnego gdyż ukazał dystans między reprezentowaną przez kierownictwo związku «ideologią długofalowej ewolucji»”, a radykalnym nastawieniem znacznych odłamów elektoratu. Groźbę wspomnianej dezintegracji uwidoczniła „afera wokół listy krajowej”, która spowodowała wśród wyborców pomruk niezadowolenia: „manipulacja, farsa, politykierzy, znów za naszymi plecami…”.

Zawarte w tekście – w bardzo dużym skrócie – omówienie wybranych publikacji zamieszczanych w poznańskiej prasie niezależnej ukazuje zróżnicowane oceny ówczesnej opozycji odnoszące się do udziału, przebiegu i wyników wyborów 4 czerwca 1989 r. Podobnie jak rozmowy Okrągłego Stołu i podejmowane po czerwcowych wyborach decyzje były powodem kolejnych podziałów opozycji antykomunistycznej w Polsce.

Ten ważny rozdział najnowszej historii warto poznawać z perspektywy łamów prasy niezależnej.

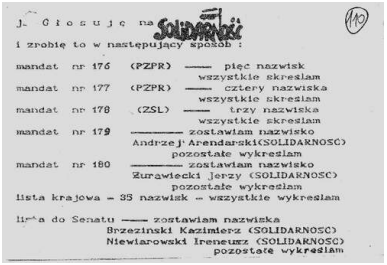
J. Głosuję na Solidarność
i zrobię to w następujący sposób :

mandat nr 176 (PZPR) —— pięć nazwisk
wszystkie skreślam
mandat nr 177 (PZPR) —— cztery nazwiska
wszystkie skreślam
mandat nr 178 (ZSL) —— trzy nazwiska
wszystkie skreślam
mandat nr 179 ——— zostawiam nazwisko
Andrzej Arendarski (SOLIDARNOSC)
pozostałe wykreślam
mandat nr 180 ——— zostawiam nazwisko
Żurawiecki Jerzy (SOLIDARNOSC)
pozostałe wykreślam
lista krajowa – 35 nazwisk – wszystkie wykreślam

lista do Senatu —— zostawiam nazwiska
Brzeziński Kazimierz (SOLIDARNOSC)
Niewiarowski Ireneusz (SOLIDARNOSC)
pozostałe wykreślam

Instrukcja w formie ulotki adresowana do wyborców, w jaki sposób oddać ważny głos na działaczy KO „Solidarność” w Koninie (IPN)

Ulotka poznańskiej Solidarności Walczącej zachęcająca do udziału w demonstracji przeciwko gen. Wojciechowi Jaruzelskiemu na Starym Rynku w Poznaniu w dniu 22 czerwca 1989 r. (IPN)

COFNIJ SIĘ